

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7212

гр. София, 28.11.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 28.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

като разгледа дело номер **6882** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба , подадена от Д. И. Д. против Столичен инспекторат при Столична община , с която моли да бъде осъден ответникът да заплати сумата в размер на 5 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни действия на длъжностни лица в СИ – Столична община.

В с.з., ищецът се явява лично и излага доводи за основателност на исковата претенция. Представена е и писмена защита.

Ответникът- чрез процесуалния си представител юрк.П. оспорва исковата молба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

Съдът, като прецени доказателства по делото и обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоначално производството е образувано по жалба на Д. И. Д. срещу решение N 111/ 30.05.2013г. на Комисията за защита от дискриминация, като заедно с жалбата е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, поради което производството по делото е разделено.

С разпореждане от 12.07.2013г., съдът е оставил исковата молба без движение и е дал указания на ищеца да посочи изрично от кой акт, действие или бездействие са настъпили претендираните от него вреди.

В депозирания писмен отговор/ л.37/, ищецът изрично е подчертал, че претенцията му е за обезщетение от вреди, претърпени в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица в Столичен инспекторат, а не в резултат на

незаконосъобразен акт, като в подкрепа на горното е изложил подробни съображения. Ищецът заема длъжността ” старши инспектор ” в Районен инспекторат ” К.” към Столична община. С Експертно решение на ТЕЛК N 1950 от зас.138 от 09.09.2010г. му е призната трайно намалена ралотоспособност/ ТНР/ - 66 %. Водещата диагноза е „ глухота ” със съпътстващи заболявания7 двустранен неврит на сл.нерви и захарен диабет II тип. Основните оплаквания са за упражнен спрямо него тормоз на работното място поради увреждането му от страна на директора на СИ при СО инж. В. Г., като подкрепя това свое оплакване с подробно описани в исковата молба и в депозирания писмен отговор/ л.37/ случаи.

Най-общо се твърди, че незаконосъобразността на действията се изразява в проявено дискриминационно отношение към ищеца, изразяващо се в системно упражняван тормоз, даване на обидни квалификации , пренебрежително и несправедливо критично отношение към изпълнението на служебните му задължения, отправяне на заплахи, че ще бъде уволнен. Ищецът сочи, че е инвалид 66 % и с тези си действия, извършвани от директора на СИ, са накърнени неговите „лични и морални интереси”, причинени са му болки и страдания, изразяващи се в психически неудобства и отрицателни емоции.

При извършена проверка по допустимостта на исковата претенция, съдът намира, че същата е недопустима по следните съображения :

Държавата отговаря за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица. В чл. 203 АПК и чл. 1 ЗОДОВ е посочен обхватът на исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани и юридически лица, ограничен до осъществяването на административна дейност от държавните органи и от длъжностните лица.

Съгласно чл. 205 от АПК искът се предявява срещу юридическото лице, към чиято структура принадлежи органът, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. С настоящата искова молба се претендират вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на длъжностни лица от СИ при СО и претенцията е насочена към Столичен инспекторат. Навсякъде, както в първоначалната искова молба, така и в депозирания отговор в изпълнение на разпореждането за оставяне без движение, и в с.з. , вкл. и в писмените бележки, ищецът сочи като ответник именно СИ към СО.

Столичен инспекторат към Столична община е поделение, правна структурна единица, т.е. не е юридическо лице и не може да бъде надлежна страна в производството по чл.1 от ЗОДОВ по аргумент от разпоредбата на чл.205 от АПК.

Съгласно правилата на ГПК, ищецът сам определя срещу кого да насочи своя иск, като съдът не е длъжен да му указва срещу кого следва да предяви претенцията си за обезвреда. Касае се за исково производство, а не за производство за осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност върху административни актове. Предвид разпоредбите на чл.228 вр. с чл.127, ал.1, т.2 вр. с чл.6, ал.1 от ГПК, в исковото производство съдът не конституира страните служебно, съответно не конституира по служебен път ответниците, а разглежда исковите срещу ответниците, срещу които ищецът ги е насочил.

Незнанието на ищеца срещу кого да насочи иск по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е обстоятелство, неотнормимо към законосъобразността на процесуалните действия на съда.

Процесуалните предпоставки за исковото производство са свързани с възникване на

правото на иск и надлежното му упражняване, като процесуалната легитимация на ответника е сред положителните предпоставки за възникване на правото на иск , а липсата ѝ има за последица недопустимост на иска./ Определение N 14284 от 31.10.2013г. по адм.д. N 14126/ 2013г. на ВАС IV-то отд., Решение N 14560/ 30.11.2010г. по адм.д. N 3098/ 2010г. на ВАС, III отд./

Ето защо съдът намира, че така предявената искова претенция срещу Столичен инспекторат към Столична община следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено.

Следва да се отбележи, че дори и да беше допустим, т.е. ако искът беше насочен срещу Столична община, същият е неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл.204, ал.4 от АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява пред съда, пред който е предявен иск за обезщетение като в този случай е налице обективно съединяване на иск за обезщетение с оспорване по чл.250 и по чл.257 от АПК.

На първо място, в случая не се касае за изпълнението на административна дейност, т.е. не се касае за актове и действия на административен орган при изпълнение на нормативно установените му компетенции. Освен това, за да се определи едно поведение като дискриминационно, както твърди ищецът, необходимо е да е налице както по-неблагоприятно третиране по отношение на определен субект на правото, така и това третиране да е основано на някои от признаците, посочени в чл. 4 ЗЗД. В случая не се установява Д. да е третиран по-неблагоприятно в сравнение с други лица именно на основание увреждане или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република Б. е страна. Следователно не е налице първия изискуем се елемент от фактическия състав на разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, тъй като не е налице незаконосъобразно действие или бездействие на административния орган, изразяващо се в нарушение или неизпълнение на нормативно установени негови задължения, респ. на закъсняло изпълнение на тези задължения, довело до негативни преживявания и отрицателни емоции за ищеца, изразяващи се в чувство за депресивност, малоценност, подтиснатост и пр. При липса на който и да е от елементите от фактическия състав на чл.1 от ЗОДОВ не може да се реализира отговорността на ответника.

При евентуалната отмяна на решение N 111/ 30.05.2013г. на КЗД ще е налице основание за реализиране на отговорността на ответника за вреди, тъй като ще е налице отменен административен акт- първата предпоставка от фактическия състав на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Предвид изхода на делото, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ненадлежащия ответник СИ към СО разноски в размер на 150лв. за юрисконсултско възнаграждение. Водим от горното, Административен съд- София град, 31-ви състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ ХОДА ПО СЪЩЕСТВО.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявената от Д. И. Д. искова молба против Столичен инспекторат при Столична община с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000 лв. от незаконосъобразни действия на длъжностни лица в Столичен инспекторат и **ПРЕКРАТЯВА** производството по делото.

ОСЪЖДА Д. И. Д. да заплати на Столичен инспекторат при Столична община разноси в размер на 150лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, че е изготвено чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ :